

Cistus salviifolius (L.)

Estepa borrera, botja negra, estepera.

DESCRIPCIÓ

L'estepa negra és un arbust perenne de fins a 90 cm, densament ramificat i poc aromàtic. Les fulles són de color verd pàl·lid, peciolades (recorden a les de la Sàlvia, i d'ací el seu nom científic), feltrades i amb vores ondulades. Les flors, blanques i grans fins 5cm, posseeixen cinc pètals i estams de color groc viu. Creixen solitàries o en petits grups, sobre llargs peduncles, i són visitades assíduament per insectes a la recerca de pol·len. El fruit és una càpsula, plena de llavors. Com les altres estepes, l'estepa negra no és capaç de rebrotar després d'un incendi, si bé les seues llavors germinen abundantment. Floreix de març a juny.

ECOLOGIA

L'estepa negra creix sobre tota classe de terrenys, des del nivell de la mar fins per sobre dels 1000m, en matolls i com a part del sotabosc de garrigues o garrigues.

DISTRIBUCIÓ

Es distribueix per tota la conca mediterrània des de Portugal i el Marroc fins a Anatòlia, la costa oriental de la Mar Roja i Palestina. Ocupa tota la península Ibèrica i les Illes Balears.

MÉS INFORMACIÓ

- <http://herbarivirtual.uib.es>
- <https://bdb.gva.es>
- <https://www.miteco.gob.es/es/biodiversidad/temas/inventarios-nacionales/inventario-espanol-de-los-conocimientos-tradicionales>

CURIOSITATS

Les seues branques són recol·lectades per alimentar el bestiar, especialment per als animals establats a l'hivern i quan escasseja l'aliment al camp. És una planta d'interès apícola per la gran quantitat de pol·len que produeixen les seues flors. Tot just segueixen vigents, de forma molt local, alguns usos mèdics relacionats amb les seues propietats analgèsiques i antiinflamatòries. En veterinària popular ja no es fan servir els remeis fets amb aquesta planta.

Cistus salviifolius (L.)

Jaguarzo morisco, jara negra, chocasapos.

DESCRIPCIÓN

La estepa negra es un arbusto perenne de hasta 90 cm, densamente ramificado y poco aromático. Las hojas son de color verde pálido, pecioladas (recuerdan a las de la Salvia, y de ahí su nombre científico), afieltradas y con bordes ondulados. Las flores, blancas y grandes hasta 5cm -, poseen cinco pétalos y estambres de color amarillo vivo. Crecen solitarias o en pequeños grupos, sobre largos pedúnculos, y son visitadas asiduamente por insectos en busca de polen. El fruto es una cápsula, llena de semillas. Como las otras jaras, la estepa negra no es capaz de rebrotar tras un incendio, si bien sus semillas germinan abundantemente. Florece de marzo a junio.

ECOLOGÍA

La estepa negra crece sobre todo tipo de terrenos, desde el nivel del mar hasta por encima de los 1000m, en matorrales y como parte del sotobosque de carrascales o coscojares.

DISTRIBUCIÓN

Se distribuye por toda la cuenca mediterránea desde Portugal y Marruecos hasta Anatolia, la costa oriental del Mar Rojo y Palestina. Ocupa toda la Península Ibérica y las islas Baleares.

MÁS INFORMACIÓN

- <http://herbarivirtual.uib.es>
- <https://bdb.gva.es>
- <https://www.miteco.gob.es/es/biodiversidad/temas/inventarios-nacionales/inventario-espanol-de-los-conocimientos-tradicionales>

CURIOSIDADES

Sus ramas son recolectadas para alimentar al ganado, especialmente para los animales estabulados en invierno y cuando escasea el alimento en el campo. Es una planta de interés apícola por la gran cantidad de polen que producen sus flores. Apenas siguen vigentes, de forma muy local, algunos usos médicos relacionados con sus propiedades analgésicas y antiinflamatorias. En veterinaria popular ya no se emplean los remedios hechos con esta planta.